

[Lausten.]

Side, at det Ændringsforslag, Partiet dér havde fremsat, vilde, hvis det blev gennemført, skabe Betingelser for Forholdet mellem Ejer og Lejer, som enhver god og anstændig Grundejer paa Forhaand vilde opfylde. Ja, det er indlysende, at man mener det, men der er vel ogsaa mindre gode, mindre anstændige Mennesker mellem Grundejerne. Jeg fik i alt Fald det Indtryk, at der ogsaa findes saadanne her i Byen, ved at læse en Avisartikel i Gaar. Det kan ikke være anstændigt at indkassere en aarlig Leje af omkring 400 Kr. for en enkelt lille Stue, nærmest et Hul, hvor der hverken er Adgang til Lys eller til Sol. Jeg synes, at denne Artikel siger os saa tydeligt, som det kan siges, at der er en hel Del at gøre her i Hovedstaden paa det Omraade, som vi her behandler, og jeg mener, at Grundejerne, baade de mere og de mindre gode og anstændige, skulde være de allerførste til at være interesserede i, at disse Forhold bliver ændret.

Det er blevet sagt fra konservativ Side under Sagens Behandling i Folketinget — det blev ogsaa sagt her af Ordføreren for Det konservative Folkeparti (Stein) —, at der foreligger ingen økonomisk Begrundelse for Lovforslaget. Jo, det forekommer mig rigtignok, at der netop i det, jeg allerede har anført, ligger en økonomisk Begrundelse, som man ikke uden videre kan afvise. Men efter Sagens Behandling i Folketinget og af de ærede Flertalspartiers Udtalelser her i Dag forstaar vi jo, at man fra den Side ikke vil være med til at gennemføre Lovforslaget, i alt Fald ikke i den foreliggende Affattelse, og det beklager jeg. Jeg tror bestemt, at dette Lovforslag vil blive ved at komme igen, og at der vil komme en Tid, da det kan vedtages her i Tinget; men det er jo muligt, at der vil gaa nogle Aar endnu, det er muligt, at vi skal afvente et eller to Landstingsvalg endnu, inden Lovforslag af denne Art kan vedtages i Landstinget.

Hvad angaar det andet Lovforslag, der er sat til Forhandling samtidig med det, jeg nu har omtalt, skal jeg henvise til mine Udtalelser ved samme Sags Behandling i Maj i Fjor. Er det vigtigt, at Forholdet mellem Ejer og Lejer, hvad angaar Beboelseslejligheder, ordnes ved Lov, saa er det efter min Mening endnu vigtigere, at der gives Lovregler for Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Det forekommer mig da ogsaa, at den rent ud afvisende Holdning, som Flertalspartierne her i Tinget sidst indtog i denne Sag, nemlig

da vi i Maj 1935 behandlede et tilsvarende Lovforslag, nu i nogen Grad er blevet afløst af en Indrømmelse af, at her maa der ske noget. Det var der ikke Tale om, da vi dengang drøftede Sagen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de to foreliggende Lovforslag til villig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslagene fra Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Jeg beklager, at de to andre Partiers Ordførere ikke kunde give Udtryk for større Velvilje, og jeg maa maaske knytte enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat fra disse to Partiers Side.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) begyndte med at tale om, hvad der var sket ude i Provinsbyerne efter Huslejerestriktionernes Gennemførelse, og hvorledes der dér i højere Grad kom Gang i Byggeriet, medens det tilsvarende ikke er sket i København. Nu tror jeg ikke, det er nyttigt at genoptage den gamle Diskussion, der har været ført her saa længe, om, hvad der skete paa det Omraade. Men jeg er nødt til at minde om, at endog under Huslejerestriktionerne her i København havde vi et meget stærkt Byggeri paa helt op til 7 000—8 000 Lejligheder om Aaret, altsaa medens de gamle Huslejerestriktioner bestod. Men det, jeg gerne vil betone i denne Forbindelse, er, at det er egentlig slet ikke det Spørgsmaal, der nu foreligger, altsaa Spørgsmaalet om Byggeriet set i Relation til Restriktioner af den Art, man havde dengang. Det foreliggende Lovforslag er et Forslag om Regler for Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, om den Ordning af Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, der kan være ønskelig og er paakrævet, hvad enten der er Bolignød eller ikke. I øvrigt ved ærede Medlemmer jo udmærket, at her i København er der ikke i Dag en saadan Overflod af Lejligheder, at man af den Grund kan sige, at der er frie Forhold for Lejernes Vedkommende, at de ikke i mangfoldige Tilfælde er stillet nærmest i en Tvangssituation.

Det ærede Medlem mindede om, at hans Parti havde ønsket, at der paa ny skulde optages Forhandlinger inden for Huslejudvalget angaaende en Normalkontrakt. Det vilde dog være ret urimeligt, naar et Udvalg har siddet 1 Aar for at forhandle bl. a. om en saadan Normalkontrakt og ikke har kunnet opnaa Enighed, derefter at